

Knieblessure verhindert absolute toprestatie

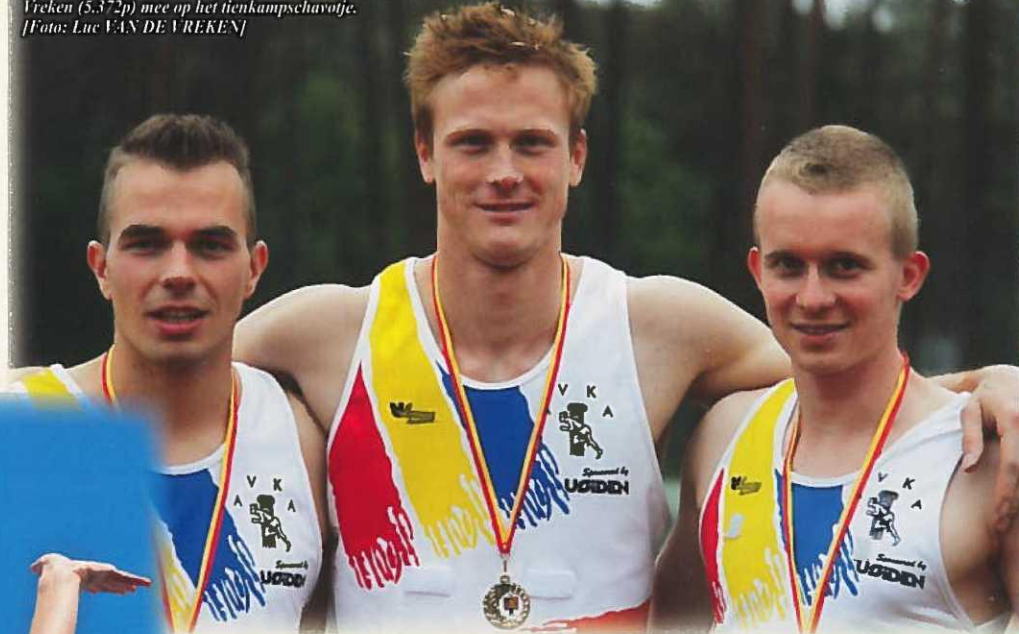
Met grote overmacht bezette AVKA de drie senioriespodiumplaatsen van het PK tienkamp in Herentals. Ruben Van Laere/DAC werd wel nog geduld op de tweede plek van deze FlandersCup, maar tegen Wim Marynissen kon werkelijk niemand op. Met 6.592 punten vestigde hij een sterk PR maar helemaal tevreden is de 27-jarige ranke atleet niet want hij hoopte om de magische 7.000 puntengrens te doorbreken. Er komen evenwel nog enkele wedstrijden aan en er zit duidelijk nog rek op sommige nummers.

Het was pas afgelopen winter dat Wim definitief zijn plaatsje veroverde in de meerkampwereld want op het BK indoor pakte hij knap zilver na Niels Pittomvils. Meteen was het dan ook uitkijken naar wat hij in open lucht kon en hij kwam alvast ambitieus aan de start. Ondanks een sterk begin, liep het toch nog een beetje mis tijdens het hoogspringen, normaal gezien zijn sterkste nummer. "Mijn PR op de tienkamp bedroeg 6.279 punten maar dat dateerde al van twee jaar geleden. Ik ging dan ook resoluut voor de 7.000 en minder zou me niet echt tevreden stellen. Een titel boeide me eigenlijk maar matig want er komen nog belangrijke wedstrijden aan. Ik startte met een 100m in 11"25 en dat was meteen een PR. Het geloof in een absolute topreeks was er dus zeker op dat moment. In het verspringen werden het twee nulsprongen en een veilige 7m22 maar in een meerkamp is dat lang niet slecht en ik nam er dan ook vrede mee. Ook met de kogel zat ik nog perfect op schema om mijn doel te realiseren want 11m67 is verder dan ooit tevoren. In het hoog sloeg het noodlot toe want ik voelde plots een pijscheut in mijn knie en durfde niet meer voluit gaan. Mijn PR bedraagt 2m05 maar na 1m87 gaf ik er de brui aan want ik wou de rest van de competitie niet in het gedrang brengen. Toch verlies ik daar minstens 200 punten en dat is dodelijk. Verrassend genoeg kon ik daarna de 400m nog afhaspelen in 49"91 en dat is anderhalve seconde sneller dan ooit voorheen. De twee-

de dag was het ongelooflijk slecht weer en de baan lag er glad bij. Vermits ik toch geen absolute topscore meer kon halen, heb ik onbewust de moed een beetje laten zakken en kon ik nergens mijn bestwaarden benaderen. In de 110m horden werd het 15"86 want ik wou nog steeds geen risico's nemen met de knie. Door de felle regen viel het polsstok, waar ik niet hoger dan 4m00 sprong, en het speerwerpen letterlijk én figuurlijk ik het water. Mijn speer landde 31m36 terwijl ik eerder toch voorbij de 38 meter ging. Kortom: ondanks de eindwinst blijf ik toch met een gevoel achter dat er heel wat meer in zat en ben ik eerder ontgoocheld dan tevreden." Dan rijst uiteraard de vraag wat Wim nu eigenlijk is: een springer of een meerkamper? Eerder kon hij na-

melijk enkele verspringspecialisten kloppen op het KVV en ging hij zelfs met de titel naar huis. Mits wat gesleutel aan de werpnummers zit een mooie meerkampcarrière er zeker in. "Weet je dat ik eigenlijk al drie jaar niet meer train op het verspringen maar dat de algemene trainingen wel hun vruchten afwerpen? Ik word blijkbaar enkel sterker en dat kwam tot uiting op dat KVV. Bij de BVV sprong ik zelfs 7m64. Ik voel mezelf meerkamper maar weet dat voor internationale wedstrijden, waar ik uiteraard van droom, mijn werpprestaties beter moeten. Net aan dat werpen zijn we momenteel aan het schaven. Onze trainer Danny Wastyn heeft een mooie groep gecreëerd en dat kwam vandaag weer eens tot uiting met een volledig AVKA-podium als resultaat. Mijn eigen ambities blijven onveranderd en ik mik nog steeds op de 7.000 punten tijdens de tienkamp in Leper of tijdens het BK, want voor het KVV moet ik forfait geven. Het is echter wel duidelijk dat bij een volgende poging alles perfect moet zijn." Johan PERMENTIER

De AVKA-tienkampers palmden het hele senioriespodium in bij de PK in Herentals. Wim Marynissen kreeg Indi Marien (5.420p) en Jeroen Van De Vreken (5.372p) mee op het tienkampschavotje. [Foto: Luc VAN DE VREKEN]

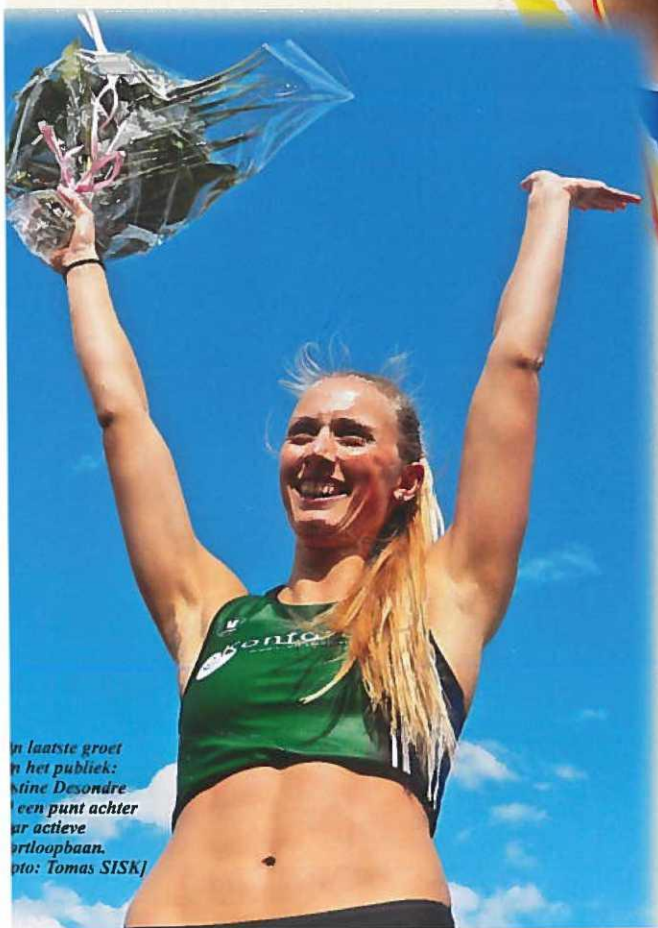

Justine Desondre: Afscheid van de sprint

Op zaterdag 08 mei schreven de vrouwen van AC Meetjesland geschiedenis door voor de eerste keer de nationale interclubtitel binnen te halen. Deze historische titel ging eveneens gepaard met het afscheid van een van de sterkhouders van de club: Justine Desondre. Op de piste van Kessel-Lo, waar twee jaar geleden een andere Meetjeslandse - Wendy Den Haeze - ook afscheid nam van de wedstrijdsport, toonde de 28-jarige Brugse voor de laatste keer haar sprinterskwaliteiten. Met een tweede plaats in de 200m (24"46) en haar deelname in de beide estafettes, had ze trouwens een groot aandeel in de titel. Een mooier afscheid was bijna niet mogelijk.

Justine heeft er een carrière van meer dan 14 jaar opzitten waarin ze steeds een van onze beste nationale sprintsters was. Ze werd bij de elite twee keer Belgisch kampioene op de 200m indoor en ze haalde ook een Vlaamse titel outdoor binnen op de 100m en de 200m. Met een besttijd van 23"61 staat ze op de 200m op de 15de plaats allertijden en met 38"01 ook 6de op de 300m. Justine is van opleiding Bachelor Lichamelijke Opvoeding en Bewegingsrecreatie en wil zich voortaan volledig toelagen op haar eigen zaak in bewegingspraktijk.

Gunther DEKIE

In laatste groet
in het publiek:
Justine Desondre
met een punt achter
haar actieve
sportloopbaan.
Foto: Tomas SISKI